EPISTOLA
ANATOMICA, PROBLEMATICA, QUARTA & DECIMA.

Authore

MAURITIO à REVERHORST

Med. Doct. & Anat. Profeſſore.

Ad Virum Clariſſimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

DE

Nova Artuum decurtandorum Methodo.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS,

MDCCXXXII.

Clariſſimo Doctiſſimoque Viro

FREDERICO RUYSCHIO, &c. &c. &c.

S. P. D.

MAURITIUS à REVERHORST.

Literæ tuæ nuper ad me datæ gratiſſimæ fuere, præcipue quum ex adjectis relationibus circa Methodum ſecandi Fratris *Jacobi de Beaulieux*, vulgo Eremitæ, intelligere licuerit, qualem ſucceſſum in ſuis patientibus, veſtra in civitate, habuerit, quum de illo tam varie apud varios diſſeratur; hi enim Manum ipſius in ſecando tanquam optimam, dexterrimam & quaſi cœlitus datam deprædicant; alii contra ipſam pariter cum fama ipſius rejiciunt, fœdisque proſcindunt convitiis, quum nos tamen æque ac illi, quibus Lugduni Batavorum cura illorum patientum mandata fuerat, ſatis felices in curatione fuerimus; quippe è tredecim diverſi ſexus & ætatis, tam a Calculo, quam diverſa Herniarum ſpecie ſectis, non niſi duo fatis ceſſerunt, ambo quinquagenariis majores; quorum prior a diuturno Veſicæ ulcere, macie confectus, quin & Calculo ipſo ſatis magno, aſpero & inæquali, non niſi cum inſigni Hæmorrhagia extracto, intra novem hebdomadarum ſpatium, usque eo priſtinæ valetudini fuit reſtitutus, ut ille, qui antea nimiis doloribus, continuisque vigiliis & Veſicæ ulcere attritus, & pene conſumptus erat, jam multo obeſior appareret, quin etiam jam urinam ad aliquod tempus retineret, & per cubiculum ſuum obambularet, & mu-

nia ſua in ipſa officina (faber enim ferrarius erat) utcunque obiret; adeoque, ſi in ullo patiente ſalutis ſpes affulgeret, hic in noſtro fuit, qui tamen ex Incendii alicujus terrore è lecto ſuo profiliens, variisque in diæta erroribus commiſſis, incidit primo in Febrem continuam cum tuſſi, a qua corporis vehementi agitatione, vulneris labia, jam fere coalita, iterum diſrupta fuere, & variæ Calculoſæ incruſtationes, ab urina perfluente ſeſe continuo lateribus apponentes, noſtræ curationi remoram injecere, dum interim in urethra ipſa, variis in locis Caruncula, obortæ, liberum urinæ effluxum prohiberent, ſic ut reliquis Symptomatibus cum Febri auctis, hic noſter patiens vitam cum morte commutaverit: quid autem in corpore ipſo latuerit, Cultro Anatomico indagare nobis non licuit: Quid vero notaverimus in altero noſtro patiente, itidem ab illo a Calculo ſecto, cujusque cadaver a nobis inſpectum eſt, a Petro Adriani Verduyn, ejusve Filio absque dubio intellexiſti, tam de ſtatu ipſius corporis morboſo, utpote antea Apoplectico, Mictu cruento, & nonnunquam Urinæ ſuppreſſione laborante, nec non Hernia ejus inteſtinali, operationis tempore prolabente, ut & altero rene ab ulcere conſumpto, cæterisque præter naturam in corpore repertis, & obſervatis, unde hoc infelix omen ſatis præviſum fuit: hæc & pleraque alia, hunc caſum ſpectantia, & notatu digniſſima, non dubito quin intellexeris, quocirca longiori narratione illa de re hic ſuperſedebo, cum adhuc ex dictis illis tredecim patientibus, D. T. O. M. ſit gloria! undecim qui vivunt valentque, ſatis de illa ſecandi Methodo teſtari poſſint, interim nullus etiam dubito, quin ſuo tempore aliquis Gallus, aut alius, qui ipſius ſecandi Methodum pernoverit, quique politioris ſtyli eſt ac dictus Eremita, hanc ejus methodum contra ſiniſtros ejus famæ obtrectatores ſit defenſurus, uti ex nuperis litteris ex Arce Verſaillia ab ipſo ad nos miſſis non obſcure colligere potuimus, ubi ſimul, ſed obſcurius, loquitur de nova Hernias (absque Teſtis jactura) ſecandi Methodo, quam ſe jam aliquoties inſtituiſſe perhibet, quæque multas ob cauſas antiquæ præferenda foret, uti

dies

dies docebit: Sed hæc de Eremita ejusque litibus, quas uti meas non facio, ita quoque illas componere nolo, progredior ad aliam, & novam quoque, ſeu nuper propoſitam in illa arte (videlicet amputandi) Methodum, quam P. A. Verduyn nuper propoſuit, variisque experimentis ab illo tempore, ipſi oblatis, confirmavit, qua de Methodo tanto lubentius tecum agam, quoniam illam nuper Amſtelodami, Te preſente, a P. A. Verduyn, ejusque Genero & Filio, præclaris illis Rei Chirurgicæ luminibus, ipſam inſtitutam vidi, eademque Amputatio apud nos quoque paulo poſt, non in Manu, non in Juvene, non nova illa Methodo, ſed in Pede, in Virgine, idque antiquo modo inſtituta fuit, a Stephano de Rouw, & Adolpho Stukery, juvantibus Abrahamo van Kervel, & Everardo van Ourik, Chirurgis apud noſtros in ſua arte non parum verſatis, ſpectantibus vero, ſeu potius patientis curam habentibus, Jacobo de Bye atque me M. D. S.

Caſum noſtrum prius ego hic exponam, deinde quid a Te, veſtro in Caſu, deſiderem, addam.

Virgo triginta duorum annorum ante hos decem undecimve annos ab uſtione dextri pedis circa talum diu male tractata, & ut in aduſtis nunc his, nunc illis remediis adhibitis, aluit ab illo tempore, hac in parte, ulcus cum Carie tam Apophyſis ipſius oſſis Tibiæ, Fibulæque, quam reliquorum adjacentium oſſium totius Tarſi, interim jam hac, jam illa in parte, aliqua curationis ſpes affulgebat, ſed quod ad cæteras corporis functiones recte ſe habebat, & quamvis uſu hujus pedis male affecti (ut pote plerisque Ligamentis, quæ hæc oſſa alias continent, jam ab ulcere conſumptis digitisque verſus terram omnino & præter naturam protractis) deſtituta eſſet, tamen beneficio ſcipionis ſatis bene ſeſe movebat, adeo ut Scalas quoque prompte conſcenderet, cæterisque ſuis muneribus alacriter fungeretur; interim neſcio quo malo lapſum patitur, ex quo oſſa illa, præcipue Calcis, non tantum fracta, ſed & tota corporis mole deſuper incidente, omnino comminuta fuerunt, cum tanto Sanguinis profluvio, ut vix evaſura videretur, quo tamen ſublato, & vulnere pro temporis ratione

tractato, nec ulla reſtitutionis ſpe, nec pedis uſu affulgente, unanimi conſenſu in illud omnes convenere, ut ille pes paulo infra Genu reſcinderetur; quæ operatio quamvis dextra pariter atque celeri manu inſtituta fuerit, quin etiam ipſa Curatio ſatis feliciter pro tempore ſuccederet, optatumque eventum polliceretur, contrarium tamen videre coacti fuimus; nam præter continuos & fere intolerandos dolores, tam in parte affecta, quam jam ablata, de quibus continuo conquerebatur, incidebat primo ante juſtum tempus in Menſium fluxum, cum magnis inteſtinorum Cruciatibus, & aſſiduis dejectionibus, qui ſimul ac componebantur ac ſiſtebantur, ſtatim conquerebatur de Faucium anxietate, & Reſpirandi difficultate, quod in principio pro Paſſione Hyſterica, utpote malo ipſi familiari, habebatur; ſed Colli dolore, ejusque motu moleſtiore, & Maſticatione æque ac Deglutitione aliquo modo impedita, cum aliqua oris Clauſura, & Musculorum Faciei diſtorſione, aliud cogitare cœpere, præcipue illi, qui una nobiſcum ex patientibus, ab Hernia Inteſtinali ab Eremita ſectis, quique jam ſaluti proximi videbantur, nihilominus lethale utplurimum extitiſſe, fuerant comperti, illi, inquam, qui hoc antea nobiſcum notarant, non ſine ratione utut laudabilia omnia in vulnere apparerent, nihilominus aliquid ſiniſtri ominabantur, præcipue cum enarrata Symptomata neque externis, neque internis remediis minuerentur, ſed contra febris magis intenderetur, quinetiam jam quoque de difficultate tam in reddenda urina, quam in excludendis alvi fæcibus conquereretur, quod malum tamen applicatis Clyſteribus aliquo modo levari videbatur; hoc non obſtante, doloribus tam in abdomine, quam in parte jam ablata (præcipue ubi Ulcus fuerat; hæc enim pars continuo ipſi in animo verſabatur, utpote nervi, nervoſæque partes terminum ſuum jam in vulnere ipſo obtinentes, & aëris incommodis aliisque injuriis externis obnoxiæ, jamque male affectæ, hanc menti ideam obtulere) his, inquam, cum febre & delirio magis auctis, huic noſtræ patienti mors ſæpius optata finem dolorum impoſuit.

Quid

Quid jam dicemus de dextra in operando manu? Curatione ad tempus ſatis felici? Si tam triſtem eventum obtineant; quare non tantum cum Hippocrate in ſuis Aphoriſmis notare debemus *Experimentum periculoſum eſſe*, atque idcirco alia excogitanda media, quibus tam infelici ſucceſſui, cæteriſque Symptomatibus enarratis obviam eamus; hæc enim omnia quis dicet non provenire ex Nervorum nervoſarumque partium conſenſu atque cohæſione? Quæ in hac extirpatione vel continui Solutionem patiuntur, vel alio modo male affectæ, disruptæ, dilaceratæ, vel ab aëris injuriis minus ſunt vindicatæ; an non illa Methodus, quam P. A. Verduyn nuper propoſuit; quamque in Tua præſentia ab ipſo ſatis feliciter inſtitutam vidi, an non illa, & quibus modis, antiquæ præferenda foret, utpote ubi Curatio non tam diuturna, neque dolor poſt operationem tantus, nec tum quoque talis Hæmorrhagiæ metus, nec oſſis ſeparatio expectanda venit, & Nervi nervoſæque partes, Tendines earumque Fibræ & Vaſa ipſa jam tecta, & a frigore cæteriſque moleſtiis & incommodis externis ab applicata Muſculoſarum partium mole ſatis conſervata videntur: non quod ego hic novam illam Methodum, ſolum quia nova eſt, introducere velim, ſed quod in curatione ſit minus dolorifica, paucioribusque Symptomatibus ſtipata, an non ideo amplectenda, veterique præferenda videretur?

Jam nihil eſt quod avidius expectemus, quam ut tua illa Obſervatio in lucem prodeat, & quid in Curatione ipſa acciderit, & quot quibusve modis antiquæ Methodo aut præferenda aut poſtponenda veniat hæc nova, tam reſpectu doloris, & moræ in Operatione ipſa, quam reliquorum Symptomatum poſt ipſam inſtitutam, nec non intumeſcentiæ illorum Muſculorum, quibus Oſſium, & reliquarum partium extremitates tegendæ veniunt; quod ad reliqua non dubito, quin Manum ipſam amputatam dexterrima tua Methodo contra omnem interitum defenſurus, ærique, uti aſſoles, incidendam daturus ſis, idque ſi fieri poſſit, forma naturali, cum alias Judicium non tam accurate ferri poſſit, uti in Severino Lib. de nov. obſerv.

abſc.

abſc. Similem fere Caſum proponente liquido apparet: certiores ſine dubio nos quoque facies de qualitate illorum tumorum, qui ſeſe in manu offerebant, & an Cartilagineæ, an Oſſeæ, an vero (uti Cl. Pechlin. Obſ. Lib. III. Obſ. XLVI. habet) glanduloſæ indolis fuerint, nec non quibus cum partibus cohæreant, ſeu potius, unde primum originem ſumpſerint, cuique natales debuerint, an propriis vaſis ab ipſis primordiis, una cum forti imaginatione tempore Geſtationis, his tumoribus a natura datis, an ex communibus, an ex tendinibus earumque involucris, an ex perioſtio, an vero ex oſſe ipſo, tanquam ex fonte, & prima Scaturigine principium ſuum duxerint; uno verbo, quid ſolita tua ſolertia in eruendis corporum abſtruſiſſimis myſteriis ulterius detexerit, avidi a Te expectamus; interim ut diu vivas, valeaſque, & Artem Anatomicam novis & hactenus inauditis tuis inventis ulterius ornes, ex animo precor.

Hagæ-Com. xij. Kalendas
Martii, cIɔ Iɔ cci.

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO

Ad Clariſſimum Virum
MAURITIUM à REVERHORST,
Med. Doct. & Anatomiæ Profeſſorem,

Super Nova Artuum decurtandorum Methodo.

Litteræ Tuæ, Vir Clariſſime, & longe chariſſime, ad meas quidem pervenerunt manus; arduum autem mihi erit, nodum, in iis propoſitum, diſſolvere: Si enim ulla in re judicium difficile ſit, ut ait magnus

nus ille ſenex, certe illa, à Te exhibita, haud exiguam hactenus crearunt Medicorum filiis moleſtiam.

Quod ad relationem attinet, de operationibus Lithotomicis, Hagæ-Comitis, à Fratre *Jacobo Beaulieux* inſtitutis, jamdiu eſt quod veram hujus rei relationem deſideravi. Gratulor quod inter 13, quos à calculo Veſicæ, Herniaque liberavit, 2 tantum fatis conceſſerint; quot hic Amſtelodami, poſt calculi ſectionem evalere, ex relatione, typis mandata, cernere quoque licuit.

Novam methodum amputandi membra quod ſpectat, in eo varia conſideranda veniunt, quæ, ſi conferantur cum antiquo exſtirpandi modo, longe inter ſe differre, palam erit; Uter horum ſit præferendus, Tibi, aliiſque in Anatomicis & Chirurgicis verſatiſſimis, judicandum relinquam; ego interim, quid ſentiam revelare non detrectabo, poſtquam ſuccincte retulero operationem non ſolum, in juvenis brachio inſtitutam, in Tua, mea, & aliorum præſentia, verum etiam quicquid in curatione ſeſe obtulerit, in qua Te præſentem ſiſtere haud potuiſti.

Juvenis quidam, cui nomen Chriſtianus Veldmet, 16 annos præter propter natus, nuper ad noſtras venit ædes, correptus non ſolum tumoribus magnis in dextra, verum etiam ſiniſtra manu, uti & in utroque pede, eorumque digitis, qui tumores admodum duri, extrinſecus accurate Radices Cyclaminis, aut potius Chryſanthemi Americani, radice tuberoſa, æmulabantur, ſicuti in annexis figuris repræſentantur.

Hujus mali cauſam nobis expiſcantibus, retulerunt ægrotus, ut & anus quædam, quæ dicebatur ejus matertera, quod mater imprægnata impenſe appetiverat dictas Radices Chryſanthemi Americani, quas tamen impetrare haud potuerat; fœtu jam in lucem edito reperti ſunt, uti ajebat anus, exigui tumores in manibus atque pedibus, qui temporis ſucceſſu in tantam excreverunt molem, præſertim in ſiniſtra manu, ut brachium diutius ſuſtinere vix potuerit, imo coactus fuerit dextra ſiniſtram ſuffulcire. Tandem, cum unus ex iſtis tumoribus ulceroſus factus, emiſiſſet aliquoties multum ſan-

guinis, & patiens manus ponderoſitatem, doloresque imm
nes diutius perpeti haud poſſet, totius manus extirpationem
nobis propoſuit. Nos autem, conſideratis conſiderandis, a
nuebamus quidem ejus petioni, aſt vero absque Magiſtratu
conſenſu, variorumque Expertiſſimorum Medicorum & Ch
rurgorum adſtipulatione, operationem non aggreſſus eſt M
giſter Petrus Verduyn, auxiliantibus ejus Filio, ut & gener
Gomaro à Bortel.

Die igitur conſtituta ad dictæ manus amputationem, pr
ſens fuiſti Clariſſ. Vir, præſentes quoque ſeſe ſiſtere Medi
expertiſſimi Vlackveld, Smedingh, Schyn, Valentyn, L
Grue, Smit, nec non exercitatiſſimi Chirurgi, Aurick
Deutelius, Pothuyſen, &c. Patiens brodio confortatus, a
modum erat animoſus, operationemque perpeſſus eſt fe
absque ejulatu, ut omnes, qui operationi interfuere, adm
rati fuerint.

1. Humeri pars ſuperior circum ducebatur ſplenio quadr
plicato, ſuperimpoſito ſplenio longitudinali, lateri interio
brachii & quidem ſecundum longitudinem, ut hujus & fun
culi ſeu cinguli conſtrictorii ope, vaſa tutius & minori cu
noxa inter operationem comprimi poſſent.

2. Hoc facto D[n]. Smith Hafnienſi injungebatur cingulu
conſtrictorium bacilli ope leniter, & in operatione ipſa, fo
tius contorquere, partim ad ſanguinis profuſionem inhibe
dam, partim ut pro tempore, brachii ſtupor excitaretur,
dolor arceretur.

3. Anſa gracili arcte circumducebatur cubitus infra junct
ram. Hisce peractis, Magiſter van Bortel, gener Magiſt
Petri Verduin, partem musculoſam ſiniſtra arripiens, de
tra cultello ancipiti & mucronato eam perfodit, quam pr
xime fieri potuit, ad oſſa cubiti & radii. Hæc initio fact
latere interiore Brachii, quem locem quoque occupabat C
perator dictus. Perfoſſa parte musculoſa, cultrum ulteri
adegit, inciſionem continuando donec ſufficere videbatur pr
vulneris tegmine, & ſic ulterius transverſim carnem abſci
debat: Porro Magiſter P. Verduyn cæteram partem carn

ſa

ſam circulariter & celeriter incidebat cultro falcato ad oſſa usque, & perioſtio abraſo, utrumque os ſerra dividebat: Interim ne caro propendens a cultro aut ſerra offenderetur, Mag. Adrianus Verduyn proſpiciebat.

Manu amputata & ſpongia madida raſura oſſium ablata, vulnus, & per conſequens utriusque oſſis extremitas tegebatur quidem à dicto Magiſtro carne propendente & reſervata; aſt vero propter carnis contractionem, quæ illico fit poſt inciſionem, totum vulnus ex voto contegi haud potuit: itaque, quod reſtabat vulneris, ut & totius membri amputati truncus fruſto plano fungi Orbicularis, obducta & contecta fuerunt, ſuperimpoſita Veſica madida, & ſuper eam altera madefacta, quæ priori aliquanto major erat; Hæ binæ Veſicæ, ut firmius cuti adhærerent, comprimebantur & ſtabiliebantur circulariter fruſto Emplaſtri conglutinantis, cujus latitudo erat unius unciæ, longitudo autem Spithamarum duarum.

Hoc facto tertia quoque Veſica madefacta ſuperimpoſita fuit, hæmorrhagiæ metu. Iſthæc præcedentibus longior & eodem modo ſtabilita altius brachium coöperuit.

Hisce ita munitis, lamina concava, ſplenio quadruplicato intus obducta, membri extremo applicata fuit, ea intentione ut deligatione peracta, famuli manu lamina comprimeretur truncus, hæmorrhagia inhiberetur, & ligaturam laxius applicare liceret; ut autem dicta lamina cava trunco cohæreret, duo fruſta Empl. conglutinantis cruciatim adhibita ſunt, ejusdem naturæ ac ſupra citatum. Hisce peractis & cingulo conſtrictorio (Gallice *Tourniquet*) diſſoluto, membri extremo applicatum fuit alterum ſplenium ex linteo confectum, præcedenti majus & craſſius, illudque firmatum fuit faſcia ſimplici capite prædita.

Deligatione ita peracta compoſuit ſe patiens in lecto ad quietem, quam ut facilius acquireret, Emulſio ex hordeo ad Crep. cocto, Sem. Cucum. & Amygdal. præſcripta fuit, addita Syr. Diacodii dimidia uncia; ſub noctem ſeſe mediocriter habens & alimentum petens parum dicti brodii exhibitum

 fuit;

fuit, & ſic ſeſe ad quietem compoſuit, noctemque tranſegit ſatis tranquillam, nullo ſanguinis profluvio ſuborto.

Die inſequente brachium bene videbatur conſtitutum, nullo tumore inſigni obſitum, patiens quoque immunis ab omni febre.

Hiſce viſis conſultum duximus, patientem ex ædibus Magiſtri Verduyn transferre in locum quietiorem ubi illum inviſerunt Magiſter van Bortel & Verduyn, qui deligationis exteriora abſtulerunt, vulnusque mitius deligarunt, id quod levamen patienti adferebat. Tertia die ſub meridiem integra deligatio ſimul cum Veſicis ablata fuit, invenimusque ſeparationem Epidermis, ſeu Hydatidem onuſtam humore loturæ carnis æmulo, idque parte anteriore juncturæ cubiti, eaque aperta, reperimus ſubſitam cutim nonnihil quoque infectam & gangrænam ulteriorem mentientem: eodem quoque tempore patiens non immunis erat ab omni febre, & membri extremitas juſto magis tumefacta: Vulnus tamen magna ex parte carne, quæ in amputatione conſervata fuerat, coöpertum invenimus, ſine ſanguinis profluvia. Quia autem omnis hæmorrhagiæ novæ metus nobis nondum erat ademptus, in deligationis renovatione haud omiſſus fuit Fungus Orbicularis, munitus Empl. Diapalma diſſoluti, ſplenio quadruplicato & ligatura convenienti.

4. Die pulſum invenimus concitatiorem, & vulnus non minus extumefactum, itaque ablato fungo leniter tantum adducebatur caro in amputatione conſervata, idque faſciola Empl. glutinoſo oblinita, vulgo ſutura ſicca dicta, porro totum vulnus tegebatur Empl. Diapalma diſſol. plumaceolis, ex linteo carpo confectis, haud neglectis. Die inſequente quæ erat quinta ab amputatione, res eodem fere modo ſeſe habuit, nec febris quoque mitior facta: itaque eodem ritu remiſſius deligatum fuit vulnus, aſt vero eo loco, ubi Gangrænæ metus fuerat, ſc. circa juncturam cubiti, Gangræna jam prodiit levis, quapropter conſultum videbatur cautius proſpicere huic ſymptomati, quam trunci integumento carneo: itaque leniſſime tantum adducta carne reſervata, Cataplasma ad Gan-

grae-

grænam ſiſtendam applicatum fuit. Die inſequente vulneri proſpeximus digeſtivo Cataplasmate ſuperimpoſito: die autem 7 truncus non nihil detumuit & vulnus quoque humidius apparebat, interim locus, Gangræna obſeſſus, magis magisque intumuit, doluitque, nec patiens à febre immunis, ita ut magis metueremus abſceſſum quam Gangrænam profundiorem, qui tamen haud ſupervenit. Altera die, eodem modo res ſeſe habuit, excepto, quod nonnihil mollior pars tumefacta nobis obveniret, die autem 9 haud pejus res ſeſe habuit quoad truncum, Gangræna vero in pejorem ſtatum erat redacta: Itaque poſt ablutionem cum Sp. Vini calefacto factam, applicati ſunt plumaceoli, tetrapharmaco cum digeſtivo permixto, illiti, nec non in Sp. Vini humectati, ſuperimpoſito Cataplasmate, Spirit. Vini aſperſo.

10 Autem die febris remiſſior facta, trunci vulnus pure cocto obſitum, Gangrænæ tumor quoque minus durus: hoc tempore nihil immutatum fuit circa deligationem, patiens vero eodem die, prima vice queſtus fuit de dolore pollicis membri detruncati, & præſertim quidem, cum inopinato pollicem extendere conaretur aut mentiretur, non autem cum in animo haberet eum flectere; de cæteris digitis nullæ erant querelæ, illud enim diſtincte interrogavimus.

Die undecima major ſpes affulgebat, quandoquidem omnia in melius vergebant, pus enim laudabile promanabat de vulnere trunci, tumor diminutus, eſcaræ periphæria humida cum aliquali ſeparatione: in hac renovatione omiſſa fuit Cataplasmatis applicatio ſupra truncum, non autem ſupra partem Gangræna infactam: Caro autem reſervata, quæ ob ſymptomata ſupra citata, haud ſatis erat adducta, & propterea retracta, jam denuo faſciolis Emplaſtro Glutinoſo oblinitis reducta & vulnus maxima ex parte coopertum fuit.

Die 12 patientis ſtatus non erat quidem deterior, ſed vero Gangrænam profundiores egiſſe radices, videbamus, utpote ſeparatione partim facta, imo tendines muſculorum non fuiſſe immunes à dicta Gangræna, ita ut varii quoque ſeparentur. Jam à Cataplasmatis uſu deſtitimus, dicto loco

proſpeximus digeſtivo, & carnem reſervatam dictis fasciolis, ut antea, adduximus.

Die 13. patiens immunis erat ab omni febre, placide dormiverat, cibum appetebat, truncus carnis adductione maxima ex parte coopertus erat, & quod reſtabat vulneris, applicuimus Unguentum, *fac totum*, dictum, ut cicatrice ulterius obduceretur vulnus: quicquid autem emortuum & Gangræna infectum fuerat ſub cubiti juncturam, partim forcipe exciſum, partim à natura ſeparatum erat, adhibitis plumaceolis Ung. Digeſtivo, *Baſilico* perimxto, oblitis Diebus inſequentibus melius atque melius ſeſe habere cœpit patiens; imo paucis poſt diebus prorſus fuerunt curatæ dictæ ſolutiones continuæ, quin etiam quo magis appropinquarunt earum curationes, eo majores erant querelæ de dolore amputati membri, & nunc quidem circa volam manus, nunc vero de dolore totius manus, & quoties quis leviter tantum comprimeret cicatricem infra juncturam, ubi Gangræna fuerat, ſummis cruciabatur doloribus; interrogatus, qua in parte? regerebat in digitis amputatæ manus, compresſa autem in parte dictæ cicatricis confinio, nullum ſentiebat dolorem.

2. Conſideratione dignum esſe cenſeo, nos nullam ſenſibilem ſeparationem extremitatum oſſium cubiti, & radii in curatione offendisſe, quia minus aëris injuriis expoſitæ fuerunt dictæ extremitates oſſium.

3. Comprimendo trunci extremum, cicatrice obductum, dolor ſurſum vergebat verſus brachium.

4. Truncum flectendo, ſibi imaginabatur, quod ſimul quoque digiti flecterentur, idque ſine ullo dolore: pollex vero videbatur illi rigidus & ſine motu.

5. Quum dextra fricaret, ſupra juncturam trunci, idque parte exteriore, dicebat nobis, ſeſe non ſolum ſenſum motumque hujus fricationis in digitis membri detruncati percipere, verum etiam cum fricaret ſeſe in latere Thoracis ſiniſtro: id quod (quamvis non obſcure nobis arguere videatur conſenſum membranarum, nervorumque in corpore noſtro,) magis mirandum, quam explicandum.

6. Con-

6. Contractionem ſingularem præſtare poterat in trunci cicatrice; quam quaſi corrugabat, dicens, jam mihi videor digitos flectere, jam denuo extendere.

Hisce à nobis obſervatis, impoſterum expiscandum, utrum dicti dolores, quos videbatur paſſus in manu extirpata patiens, & à quibus haud immunes ſunt homines, quorum artus vulgari modo extirpari ſunt, ſemper ſuperveniant patientibus, quibus eo, quo retuli modo, extirpata fuit manus, an vero hisce anſam dederit Gangræna, circa cubiti flexuram prognata, an ex alia cauſa ortum duxerint, occaſione data inquirendum eſſet, quando quidem Magiſter Petrus Verduyn teſtatur in Epiſtolari ſua Disſertatione, ſeſe quidem bis hanc operationem in pede inſtituiſſe, idque eadem methodo, & quod tales dolores Sympatheticos nondum offenderit. Verba ejus hæc ſunt: *Denique ſilentio præterire non poſſum aliud quoddam emolumentum, nequaquam pœnitendum; nimirum, quod hoc modo reſtituti non conquerantur, ut quidem alii, de dolore ſympathetico in pede cruris ablari, &c.*

Hæc ſunt Cl. Vir, quæ nobis in, & poſt exſtirpationem, obſervare licuit. Quid autem de hac exſtirpationis methodo ſentiam, à me ſcire cupis, in qua, ut recte cenſes, *curatio non tam diuturna, neque dolor poſt exſtirpationem tantus, nec tum quoquo talis hæmorrhagiæ metus, nec oſſis ſeparatio exſpectanda venit, & nervi nervoſæque partes, tendines, eorumque fibræ, & vaſa ipſa jam tecta, & à frigore cæterisque moleſtiis & incommodis externis ab applicata Musculoſarum particum mole ſatis conſervata videntur, &c.*

Hisce conceſſis, ut revera concedenda eſſe putem, amplectenda videtur hæc nova extirpandi methodus.

Fateor quidem in manus aut brachii amputatione nos ſemper ſollicitos eſſe, ut tantum membri conſervetur, quantum fieri poteſt, quia ad nonulla munera obeunda illud inſervire poteſt, & ſi velimus tuncum membri amputati mole carnea tegere, quæ in cubiti extremo nimis exigua, quam ut ea contegi poſſit, neceſſe foret in altiore loco membrum decurtare, ſicuti, ut fateor, in hoc patiente factum. Verum enimvero in poſterum minus ſollicitus ero de coöpertione trunci carneâ mole;

mole; exiſtimo enim ſufficere, ſi truncus tegatur cute manus, quæ toto dorſo vel vola manus ſeparari & conſervari poſſet; Contra in pedis exſtirpatione neceſſe eſt partem detruncatam carne ſurali integere, uti olim factum à Magiſtris Exercitatiſſ. Petro Verduyn, Wilhelmo à Vleuten, & Adriano Coenerdingh; dico *neceſſe eſſe*, ſc. ſi per inſitionem curari, & parti detruncatæ, non vero genu inſiſtere atque incedere velint homines: caro enim reſervata mutilatæ parti pulvinaris loco eſt.

Circa hancce hactenus inuſitatam amputandi methodum, nonnulla adhuc conſideranda veniunt, &

1°. Quidem, ſi in crure facta operatio, & patienti in animo ſit per inſitionem ulterius curari, an non obſtaculo erunt excreſcentiæ ſeu exoſtoſes, quæ in homine vegeto obſervantur aliquando è trunco emergere.

2°. Si in cubiti extremo inſtituenda ſit operatio, an cutis, quæ in manu eſt, ſufficiens eſt pro vulneris integumento?

3°. An in nova hac methodo major aut minor gangrænæ ſupervenientis anſa detur.

Quoad 1mum, nempe oſſium excreſcentiam: Reſp. in cubiti aut manus amputatione non eſt cur de ea ſolliciti ſimus, membro enim detruncato non incedit homo: verum enim vero in amputato crure ejusmodi excreſcentiæ admodum nocivæ forent, hæ enim carnem conſervatam compungerunt incedendo continue, ſi nempe per inſitionem ulterius incedere vellet patiens. Hoc incommodum ſi Magiſter Petrus Verduyn inter curandum inhibere valeat, (ſicuti affirmat) idque ſuo apparatu novo, ſoluta eſt iſthæc difficultas.

Demonſtravit quoque nobis puerum, qui crure amputato crure artificiali incedit, currit, genu flectit, extenditque pro lubitu. Vide ejus diſſertationem Epiſtolarem de nova Artuum decurtandi ratione Anno 1696. in lucem editam; in qua exhibetur inſtrumentum retentivum; ut & lamina excavata, quibus facta amputatione in pede aliquod poſt diebus, cum dicta excreſcentia metuenda ſit, trunci extremum ita comprimitur, ut illud incommodum inhibeatur.

Quod ad 2dum. attinet, ſc. an cutis manus ſufficiens ſit pro vul-

vulneris integumento, propter retractionem cutis? Reſp. ſi non ſufficiat omnino, ſaltem magna ex parte truncum coöperiet, id quod de vulgari amputatione dici non poteſt, & quo magis nervi, tendinesque abſciſſi proprio tegmine conteguntur, eo remiſſiora exſpectanda ſymptomata; præterea curatio citius quoque abſolvetur; imo Auctor eſſem, ut in eo caſu carnoſum & cutaneum volæ manus arriperemus, & in auxilium vocaremus, pro trunci nervorum ac tendinum tegmine. Præterea amputato membro Chirurgi applicare aſſolent pulv. adſtringentes, quos inter varii Pulv. Eſcarotica recipiunt ad ſanguinis hæmorrhagiam inhibendam, id quod plane rejiciendum cenſeo, propterea quod illi ſua acredine nervoſis partibus nocere valeant: in hac autem operatione tale quid non adhibetur, ſed vulnus tegitur proprio involucro.

Quod ad 3m. attinet, ſc. an in hac nova methodo major aut minor Gangrænæ metus adſit? Reſp. ſi non minus Gangrænam minatur operatio iſthæc nova, ſaltem haud major erit hujus ſymptomatis metus, modo deligatio rite peragatur. Fateor quidem illam in ſupradicta curatione nobis obveniſſe, verum illud non in trunci extremo, verum circa cubiti flexuram ſedem fixit; forſan à ligatura, juſto arctius circumligata, id quod multum negotii nobis faceſſivit, & hoc præcaveri poterit in poſterum, præſtabitque laxiorem adhibere ligaturam, & per hoc ut æqualius fieri poſſit, in auxilium, ut dixi, revocanda lamina excavata, quæ ante compreſſionem applicanda.

Pergam ulterius ad ea, quæ Cl. Vir me admonet, ſc. brachii amputati conſervationem, ut & naturali magnitudine delineationem, *cum alias judicium tam accurate ferri nequeat, uti in Marco Aurelio Severino, de Nov. obſerv. abſceſſ. ſimilem fere caſum proponente, liquido apparet.*

Recte adſtruis, objecta naturali magnitudine ſemper eſſe delineanda, ſi quis propoſita accurate demonſtrare ſatagit, & hoc quoque in omnibus meis Epiſtolis Anatomico-Problematicis obſervavi Eſt mihi in animo hanc manum amputatam ita ſepelire, ut quicquid in figuris expreſſum fuerit, ſemper demonſtrari poſſit. Porro unum ex iſtis tumoribus in manu exi-

ſtentibus, ut me monuiſti, examini ſubjeci, reperique, illum neutiquam eſſe Glandulofæ indolis, aſt Cartilaginoſæ, imo & Offeæ, eratque quaſi ex innumeris minoribus tumoribus partim Cartilaginoſis, partim Oſſeis, compoſitus; ſinguli autem eorum denuo ex innumeris minoribus humore ſuccoſo, gelatinoſo repletis Vid. Tab. XVIII. fig. 2. Impoſſibile autem mihi fuit indagare, an ex oſſibus manus, tendinibus, aut perioſtio, tanquam ex fonte, & prima ſcaturigine originem duxerint: Omnia enim ita ſunt confuſa & connata, ut ulteriori indagini haud fuerit locus; cum illud perſcrutarer, ſub cute conſpicienda ſeſe exhibebant vaſa ſanguinea, quæ cum ceracea materia repleviſſem, diſtincte videre licuit eorum curſum, & capacitatem: Venæ per dorſum manus diſſeminatæ, calami ſcriptorii capacitatem adæquant: horum ramuli minutiſſimi à naturali curſu quoque recedunt, quin etiam circa cutem obſervatu dignum eſſe cenſeo, ſc. quod cutis in hac ingenti tumorum excreſcentia, tenuior facta aliquid viſui offert, quod in cute ſana non tam accurate occurrit: Imo cutis de ſua integritate & compoſitione aliquid in via amittit, quod cutis incrementum inſequi non poteſt. Id quod jam ſeſe videndum luculenter exhibet, ſunt papillæ cutaneæ, extra cutem nonnihil protuberantes: Vid. Tab. XVII. Fig. 4. ut & Fig. 5. Lit. C. ubi ordine naturali diſpoſitæ: illud autem, quod in excreſcendo amittit cutis, ſunt eædem papillæ cutaneæ, quæ circa baſin tumorum, non in apice videri poſſunt. Plura ob coeli ſerenitatem non addam, illa enim me invitat, ut hisce diebus æri incidi curem, quæ in ſtomachi ſtructura ab aliis nondum ſunt detecta. Præterea multum moleſtiæ mihi creavere hisce diebus, quæ in oculo adhuc ſunt oſtendenda, puta vaſa ſanguinea per tunicam humoris cryſtallini diſſeminata, &c. hæc enim Theſauro ſecundo inſerere mihi in animo eſt. Hisce Vale, Vir Celeberrime, & ut artem Anatomicam magis magisque nobiscum promoveas, ex animo optat, Celeberrimi Nominis tui

Amſtel.
30. Juny 1701.

Cultor
FREDERICUS RUYSCIUS.

TA

Neerd. Taf. 70.

C. Huijberts, ad vivum . Sculpſit,

C.Huyberts, ad vivum Sculpſit.

Neerd. Taf. 71.

TABVLÆ XVII Expoſitio.

FIGURA I.

A. Pars Brachii amputati cum manu, in qua pars ſupina videri poteſt.
B. Pollex.
C. Index.
D. Digitus Medius.
E. Annularis.
F. Minimus
* Arteriolæ cutaneæ.

FIGURA II.

Digitum exhibet parte ſupina, cum ſuis papillis cutaneis, ordine debito ſitis.

FIGURA III.

Demonſtrat digitum parte prona.

A. Papillæ cutaneæ epidermide deſtitutæ, & confuſo ordine compoſitæ.
B. Pori cutanei, ſitu, nullum ordinem ſervantes.
C. Papillæ cutaneæ naturali ordine ſitæ.

Circa has Papillas conſiderandum. ſc. eas epidermide artificioſe deſtitutas extra cutem nonnihil prominere.

TABULÆ XVIII. Explicatio.

FIGURA I.

Demonſtrat partem Brachii ſupracitati cum annexa manu, parte ſupina.

A. Pollex.
B. Digitus medius.
C. Index.
D. Tumor maximus.
E. Ulcus.
* Arteriolæ cutaneæ.

FIGURA II.

Repræſentat Tumoris maximi portionem abſciſſam, ut conſtitutio intrinſeca compareat, quæ partim cartilaginea, partim cartilaginoſæ ſubſtantiæ æmula, cellulosa, & mucaginoſa.